บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาหลักการและเหตุผล

ประเทศไทยได้มีการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 1 – 11 ในช่วงผ่านมา โดยมุ่งเน้นการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ สังคม อุตสาหกรรม และเทคโนโลยีซึ่งมีการเติบโตในด้านต่างๆอย่างรวดเร็ว การพัฒนาในด้านต่างๆมีการนำทรัพยากรธรรมชาติมาใช้ในกระบวนการผลิตเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน ผลของการพัฒนาได้เพิ่มจำนวนการใช้ทรัพยากรธรรมชาติของประชากรและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการบริโภคของประชาชนทำให้เกิดสิ่งปฏิกูลต่างๆที่ทำลายสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ปัจจุบันปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยได้เป็นปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมทีทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องต่างก็เล็งเห็นถึงความสำคัญ และความจำเป็นที่ต้องร่วมกันแก้ไข เพราะเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นกับชุมชนทุกระดับตั้งแต่องค์การบริหารส่วนตำบล จนถึงระดับเทศบาล กรุงเทพมหานครและเมืองศูนย์กลางความเจริญในภูมิภาคต่างๆปัญหานี้นับวันจะทวีความรุนแรงและก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในสังคม เช่น ส่งกลิ่นเหม็น เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของเชื้อโรคและแมลง รวมถึงทำให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญและเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณใกล้เคียง ฉะนั้นจึงเป็นปัญหาที่จะต้องได้รับการจัดการอย่างเร่งด่วน(กรมควบคุมมลพิษ,2546)

ขยะมูลฝอยเป็นปัญหาของชุมชนทุกระดับ เพราะพฤติกรรมการบริโภคที่เปลี่ยนแปลงไปจากผลของการพัฒนาเศรษฐกิจ และการรับเอาวัฒนธรรมจากประเทศตะวันตก คนในประเทศพัฒนาจะผลิตขยะขึ้นในแต่ละวันมากกว่าคนในประเทศที่กำลังพัฒนากว่าเท่าตัว ปัญหาดังกล่าวรวมทั้งการลดลงของทรัพยากรธรรมชาติอันเนื่องมาจากการผลิตเพื่อตอบสนองความต้องการของมนุษย์ ทำให้มีหลายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเริ่มตระหนักถึงความจำเป็นที่จะต้องลดปริมาณขยะมูลฝอยลง นอกเหนือจากการแก้ไขปัญหาการจัดการขยะมูลฝอย โดยการวางแผนจัดการที่มีประสิทธิภาพทั้งในด้านการเก็บขนและวิธีการกำจัดเพื่อส่งผลเสียต่อสภาพแวดล้อมให้น้อยที่สุด และได้มีการหาแนวทางร่วมที่จะแก้ปัญหาที่จะลดปริมาณขยะมูลฝอย (Waste Minimization) ได้แก่ การพัฒนาและส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการลดปริมาณขยะที่ทิ้งแต่ละวัน และส่งเสริมให้ประชาชนมีการคัดแยกวัสดุที่สามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์อีก (Recycle)

แต่จากรายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทย ระบุว่า ในรอบ 10 ปีที่ผ่านมา ประเทศไทยมีปริมาณขยะมูลฝอยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องโดยเฉลี่ยเพิ่มขึ้นปีละ 560 ตัน/วัน หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.53 ในแต่ละปี ปี 2552 มีปริมาณขยะมูลฝอยทั่วประเทศประมาณวันละ 41410 ตัน (กรมควบคุมมลพิษ, 2554) ปี 2555 มีปริมาณขยะมูลฝอย 16 ล้านตัน หรือเฉลี่ยวันละ 43000 ตัน (กรมควบคุมมลพิษ, 2556) ขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้เพียง 4.10 ล้านตัน หรือร้อยละ 26 ของปริมาณมูลฝอยทั่วประเทศ โดยเป็นการคัดแยกและนำกลับมารีไซเคิลประมาณ 3.39 ล้านตัน ส่วนที่เหลือเป็นการนำขยะมูลฝอยอินทรีย์มาหมักทำปุ๋ยอินทรีย์ ปุ๋ยชีวภาพ และการหมักเพื่อผลิตก๊าซชีวภาพ ประมาณ 0.59 ล้านตัน และเป็นการนำขยะ

มูลฝอยมาผลิตพลังงานไฟฟ้าและเชื้อเพลิงทดแทน ประมาณ 119000 ตัน ปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นได้รับการกำจัดอย่างถูกต้องเพียงเล็กน้อยเมื่อเทียบกับปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นในแต่ละปี เนื่องจากท้องถิ่นต่าง ๆ ยังไม่สามารถขยายขีดความสามารถในการบริการได้อย่างทั่วถึงเพียงพอและเหมาะสม จึงทำให้เกิดการตกค้างของขยะมูลฝอยตามสถานที่ต่าง ๆ เช่น แม่น้ำ ลำคลอง และบริเวณพื้นที่ว่างต่าง ๆ ซึ่งขยะมูลฝอยเหล่านั้นจะถูกกองอยู่บนพื้นโดยไม่ได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล ก่อให้เกิดความสกปรกเหตุรำคาญ และปัญหาต่าง ๆ ตามมา

จังหวัดเพชรบูรณ์เป็นจังหวัดหนึ่งที่ได้รับผลกระทบจากการพัฒนาเศรษฐกิจในหลายๆด้าน ไม่ว่าจะด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตรแปรรูป การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และพาณิชยกรรมต่างๆส่งผลให้เกิดปัญหาติดตามมาหลายด้าน ได้แก่ ปัญหาสิ่งแวดล้อมถูกคุกคาม ปัญหาขยะจากอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป และอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ทำให้คุณภาพชีวิตของประชาชนท้องถิ่นเริ่มตกต่ำลง ปัญหาขยะที่ไม่สามารถกำจัดได้ ล้วนเป็นปัญหาที่กระจายทั่วในเขตเมืองของจังหวัดเพชรบูรณ์ และขยายวงกว้างลงสู่ตำบลบึงกระจับ อำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์

ตำบลบึงกระจับ เป็นตำบลที่ประชากรส่วนใหญ่ทำอาชีพเกษตรกรรม ทำนา ทำไร่ มี 10 หมู่บ้าน 1687 ครัวเรือน และมีการบริหารจัดการขยะภายในตำบล โดยองค์การบริหารส่วนตำบลบึงกระจับ จะเก็บค่าบริการเดือนละ 20 บาท แต่เดิมมีรถเก็บขยะขนาดเล็ก 1 คัน มีคนงาน 2 คน มีปัญหารถเก็บขยะเสียบ่อย ขยะจึงเกิดการหมักหมม ล้นถังขยะ ส่งกลิ่นเหม็น องค์การบริหารส่วนตำบลบึงกระจับจึงจ้างเหมาเอกชนจัดเก็บขยะภายในตำบลแทน เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลมีงบประมาณน้อย จำเป็นที่จะต้องนำงบประมาณแต่ละปีไปใช้ในเหตุที่จำเป็นเร่งด่วนมากกว่าปัญหาการจัดการขยะมูลฝอย

ในปัจจุบันนี้ผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบูรณ์ได้มีนโยบายเร่งด่วนให้ทุกตำบลจัดการเรื่องขยะ โดยส่งเสริมให้มีการคัดแยกขยะในแต่ละครัวเรือน ซึ่งในขณะนี้ทางองค์กรปกครองท้องถิ่นได้รับนโยบายมาปฏิบัติ ดังนั้นผู้วิจัยและผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลบึงกระจับ จึงเห็นความจำเป็นและความสำคัญของปัญหาขยะมูลฝอยในพื้นที่ จึงเกิดเป็นงานวิจัยเรื่อง การศึกษารูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน ตำบลบึงกระจับ อำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ ขึ้น โดยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการจัดการขยะมูลฝอย ไว้ดังนี้

1) รวิกานต์ แสนไชย (2544) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องรูปแบบการจัดการขยะในชุมชนวัดกลาง เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร พบว่า การจัดการธนาคารขยะชุมชนวัดกลาง เป็นการใช้การมีส่วนร่วมของสมาชิกในชุมชนเพื่อแก้ไขปัญหาขยะที่เกิดขึ้นในชุมชนในการจัดการแบบยั่งยืน สำหรับการมีส่วนร่วมของสมาชิกในชุมชนจะต้องเกิดจากความสมัครใจ เริ่มตั้งแต่ขั้นตอนคิดริเริ่ม ค้นหาปัญหาและหาสาเหตุของปัญหาของชุมชน วางแผนดำเนินกิจกรรม ลงทุน และปฏิบัติงาน ติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน ปัจจัยที่ทำให้สมาชิกในชุมชนวัดกลางเข้ามามีส่วนร่วมในโครงการธนาคารขยะมี 11 ประการ คือ รูปแบบของโครงการ การประชาสัมพันธ์ สื่อมวลชน ความพร้อมของประชาชนในชุมชน การสนับสนุนจากภายนอก ผู้บริหารโครงการ ความเข้มแข็งของชุมชน ความต้องการแก้ไข ปัญหาของชุมชน ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ความต้องการการยอมรับจากสังคม และความต้องการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติไว้ให้ชนรุ่นหน้า

2) ชนิดา เพชรทองคำ และคณะ (2553) ได้ศึกษาวิจัย เรื่องการบริหารจัดการขยะและเทคโนโลยีที่เหมาะสมโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน กรณีศึกษา: กรณีศึกษา อบต.ไร่ส้ม จ.เพชรบุรี พบว่า รูปแบบการจัดการขยะมูลฝอย มีการคัดแยกประเภทขยะมูลฝอย มีการเก็บและขนขยะทุก 2 วัน การสร้างเครือข่ายคัดแยกขยะ ด้วยวิธีการบอกปากต่อปาก การพัฒนาการบริหารจัดการขยะมูลฝอย ควรมี การประชาสัมพันธ์เชิงรุกในการสร้างเครือข่ายการคัดแยกขยะอย่างสม่ำเสมอ มีหน้าที่ในการให้ความรู้และ คำแนะนำเกี่ยวกับการจัดการขยะชุมชน รณรงค์ให้คนในชุมชนแยกขยะจนเป็นนิสัย เปิดโอกาสให้ทุกคนเข้ามา มีส่วนร่วมในการนำเสนอวิธีการจัดการขยะมูลฝอย รับรู้และเรียนรู้วิธีการย่อยสลายขยะอย่างต่อเนื่อง พฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยทางบวก คือ การแยกขยะ ขวดน้ำพลาสติก และกระดาษ ทุกชนิด ส่วนทางลบ คือ มีการทิ้งขยะทุกชนิดลงบนพื้นถนน แหล่งน้ำและที่สาธารณะ และมีการเทน้ำมันที่ใช้แล้วทิ้งลงในถังขยะและบนดิน ขาดจิตสำนึกในหน้าที่ที่ต้องมีการแยกประเภทขยะมูลฝอย และการเลือกใช้ เทคโนโลยีในการจัดการขยะมูลฝอย มีการใช้เครื่องสับย่อยสลายขยะเปียกและขยะแห้ง

3) วลัยลักษณ์ อมรสิริพงศ์ และคณะ(2558) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง รูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยที่เหมาะสม: กรณีศึกษา โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม พบว่า โรงเรียนมีวิธีการจัดการขยะมูลฝอย คือ การคัดแยกขยะ รูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยที่เหมาะสมของโรงเรียนตามความคิดเห็นของแกนนำนักเรียน คือ จัดตั้งธนาคารขยะ

4) ชัชวาลย์ กุญชนะรงค์และคณะ (2559) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษารูปแบบโครงการลดปริมาณขยะที่เหมาะสมกับพื้นที่เทศบาลตำบล เกาะแก้ว อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า โครงการลดปริมาณขยะที่เหมาะสมกับเทศบาลตำบลเกาะแก้ว อำเภอ เสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด คือโครงการธนาคารขยะและโครงการขยะแลกไข่ โดยแนวทางการลดปริมาณขยะที่เหมาะสมกับพื้นที่เทศบาลตำบลเกาะแก้ว คือควรมีหน่วยงานดูแล มีการคัดแยกขยะตั้งแต่ในครัวเรือน ลดการทิ้งขยะ และใช้ถุงผ้าแทนถุงพลาสติก

5) อิสรภาพ มาเรือน. (2556). ได้ศึกษาวิจัยเรื่องรูปแบบการจัดการขยะที่สอดคล้องกับภูมิสังคมของชุมชนชาวเขาอย่างยั่งยืนในพื้นที่ตำบลป่ากลาง อำเภอปัว จังหวัดน่าน พบว่า ในพื้นที่ในตำบลป่ากลางมีปริมาณเพิ่มขึ้นที่กำลังประสบปัญหาขยะที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ และมีแนวคิดว่าหน้าที่การจัดการขยะเป็นของอบต. และทิ้งขยะทุกประเภทลงในถังโดยไม่มีการคัดแยกขยะหรือนำกลับไปใช้ประโยชน์ รูปแบบการจัดการขยะของชุมชนชาวเขาที่ค้นพบ ประกอบด้วย 1) การวิเคราะห์ปัญหา และศักยภาพของชุมชน 2) การพัฒนาสมรรถนะแกนนำชุมชน 3) การนำโครงการไปสู่การปฏิบัติ 4) การประเมินผล ซึ่งพบว่า ชุมชนมีการปรับทัศนคติและพฤตินิสัยในการจัดการขยะที่ถูกต้อง มีการขับเคลื่อนอย่าง ต่อเนื่องไปสู่กิจกรรมสร้างสรรค์อื่นๆ ส่งผลทำให้ปริมาณขยะหลังการดำเนินการลดลง ร้อยละ 39.37 สภาพแวดล้อมของชุมชนได้รับการพัฒนาให้น่าอยู่ และประชาชนมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงาน ร้อยละ 100 ข้อเสนอแนะจากการวิจัยแนวทางในการแก้ไขปัญหาให้ประสบผลสำเร็จคือ การพัฒนาสมรรถนะ ของคนในชุมชนให้มีศักยภาพเพียงพอที่จะจัดการกับปัญหา โดยควรมีการค้นหาและวิเคราะห์ปัญหาของ ชุมชนอย่างถ่องแท้เพื่อออกแบบกระบวนการและใช้เทคโนโลยีที่สอดคล้องกับภูมิสังคมของชุมชนอย่างกลมกลืน

ที่ผ่านมา องค์การบริหารส่วนตำบลบึงกระจับ จะดำเนินการจัดการขยะมูลฝอยในพื้นที่เองด้วยเห็นว่าเป็นภาระหน้าที่ของหน่วยงาน แต่ขยะในพื้นที่ก็มิได้ลดปริมาณลงกลับเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยและผู้บริหาร

องค์การบริหารส่วนตำบลบึงกระจับจึงเห็นควรเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาขยะชุมชน ตามทฤษฎีการมีส่วนร่วม ที่ อคิน รพีพัฒน์ (อ้างถึงใน ยุพาพร รูปงาม, 2545 : 7-9) ได้สรุปไว้ดังนี้

1) ทฤษฎีการเกลี้ยกล่อมมวลชน (Mass Persuation) กล่าวคือ การจะให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ควรมีการเกลี้ยกล่อม อาจใช้คำพูดหรือการเขียนก็ได้เพื่อมุ่งให้เกิดความเชื่อถือและการกระทำ โดยเอาหลักการเรื่องลำดับขั้นความต้องการ ของมาสโลว์ (Maslow) มาใช้เกลี้ยกล่อม

2) ทฤษฎีการระดมสร้างขวัญของคนในชาติ (National Morale) คนเรามีความต้องการทางกายและใจถ้าคนมีขวัญดีพอ ผลของการทำงานจะสูง แต่ถ้าขวัญไม่ดีผลงานก็ต่ำไปด้วย การสร้างขวัญที่ดีต้องพยายามสร้างทัศนคติที่ดีต่อผู้ร่วมงาน เช่น การไม่เอารัดเอาเปรียบ การให้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับงาน การเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็น เป็นต้น ดังนั้นคนมีขวัญที่ดีย่อมเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะนำไปสู่การมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ได้เช่นกัน

3) ทฤษฎีสร้างความรู้สึกชาตินิยม (Nationalism) ปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่นำสู่การมีส่วนร่วมคือการสร้างความรู้สึกชาตินิยมให้เกิดขึ้นในหมู่ประชาชน หมายถึง สร้างความรู้สึกเป็นตัวของตัวเองที่จะอุทิศหรือ เน้นค่านิยมเรื่องผลประโยชน์ส่วนรวมของชาติ ของกลุ่ม จงรักภักดีผูกพันต่อท้องถิ่น

4) ทฤษฎีการสร้างผู้นำ (Leadership) กล่าวคือ ในการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนควรมีการสร้างผู้นำ ซึ่งผู้นำจะช่วยจูงใจ ระดมความร่วมมือ ให้ประชาชนทำงานด้วยความเต็มใจเพื่อให้บรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ร่วมกัน

5) ทฤษฎีการใช้วิธีและระบบทางการบริหาร (Administration and Method) กล่าวคือในระบบการบริหารจะใช้กฎหมาย ระเบียบ แบบแผน เป็นเครื่องมือการดำเนินงานอย่างเดียวไม่ได้ถึงแม้ว่าจะเป็นการระดมความร่วมมือวิธีที่ง่าย แต่ก็ไม่ใช่วิธีที่ดีที่สุด ควรนำเรื่องการทำงานตามความสมัครใจมาใช้จะทำให้ผู้ปฏิบัติทำงานด้วยความตั้งใจ และเกิดความรักในงาน

และจากทฤษฎีดังกล่าว ทำให้ได้แนวคิดการมีส่วนร่วมที่สำคัญ 5 ประเด็นใหญ่ ๆ ดังนี้ 1) ร่วมคิด 2) ร่วมกันตัดสินใจ 3) ร่วมปฏิบัติ 4) ร่วมรับผลประโยชน์ 5) ร่วมประเมินผล

เพราะฉะนั้นการจะทำให้ประชาชนเกิดความตระหนักและมีจิตสำนึกร่วมกันในการแก้ไขปัญหาขยะที่พวกตนร่วมกันก่อขึ้นมา ควรให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วม โดยจะต้องให้ทุกฝ่ายที่มีส่วนได้เสียในปัญหาได้เข้ามาสื่อสารพูดคุย ปรึกษา แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันด้วยความสมัครใจ ก็จะทำให้ประชาชนเกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของร่วมกันในนโยบายการบริหารจัดการขยะของท้องถิ่นตน ยิ่งประเทศไทยมีการปกครองแบบประชาธิปไตย การพัฒนาประชาธิปไตยจะต้องทำให้คนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้น เพราะผู้นำท้องถิ่นซึ่งเป็นตัวแทนของประชาชนไม่สามารถดำเนินการพัฒนาท้องถิ่นเพียงลำพังได้ ต้องอาศัยความร่วมมือสนับสนุนจากประชาชน เพื่อให้ประชาชนเกิดการเข้าใจร่วมกัน และยอมรับสนับสนุนการตัดสินใจของผู้นำท้องถิ่น

วัตถุประสงค์และเป้าหมาย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยในครัวเรือนของตำบลบึงกระจับ อำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์
2. เพื่อศึกษาปัญหา และความต้องการในการจัดการขยะมูลฝอยในครัวเรือนของตำบลบึงกระจับ อำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์
3. เพื่อศึกษารูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยที่เหมาะสมกับชุมชนในตำบลบึงกระจับ อำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์

กลุ่มเป้าหมายและพื้นที่ดำเนินงาน

ประชากรในตำบลบึงกระจับ อำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์

นิยามศัพท์เฉพาะ

รูปแบบ หมายถึง สิ่งที่แสดงโครงสร้างของความเกี่ยวข้องระหว่างชุดของปัจจัยหรือตัวแปรต่าง ๆ หรือองค์ประกอบที่สำคัญในเรื่องความสัมพันธ์ หรือ เหตุผลซึ่งกันและกัน เพื่อช่วยเข้าใจข้อเท็จจริงหรือปรากฏการณ์ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ

การจัดการขยะมูลฝอย หมายถึง การดำเนินการกักเก็บ รวบรวม ขนส่งและกำจัดขยะ รวมทั้ง การลดปริมาณขยะมูลฝอย ด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การคัดแยกขยะ การใช้ซ้ำ และการรีไซเคิล เป็นต้น และโครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่สนับสนุนการดำเนินการดังกล่าว

การมีส่วนร่วม หมายถึง การที่ประชาชนมีส่วนในการเสนอปัญหา วางแผน การแก้ปัญหา ดำเนินการแก้ปัญหาด้วยกัน รวมถึงการเสียสละกำลังกาย กำลังสติปัญญาหรือกำลังทรัพย์ เพื่อให้การแก้ปัญหาบรรลุผลตามที่กำหนดไว้ รวมถึงการติดตามประเมินผล เพื่อนำข้อมูลมาพัฒนาการมีส่วนร่วมต่อไป ผลที่เกิดจากการมีส่วนร่วมนอกจากจะสามารถแก้ไขปัญหาได้แล้วยังทำให้ประชาชนได้ใช้ศักยภาพของตนในการแก้ไขปัญหาร่วมกันกับผู้อื่นอย่างสอดคล้องกับความต้องการจริงของพื้นที่อีกด้วย

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลบึงกระจับ มีการบริหารจัดการขยะมูลฝอยอย่างไร และมีปัจจัยใดบ้างที่ทำให้มีปัญหาในการจัดการ
2. ทำให้ทราบปัญหาและความต้องการของประชาชนที่มีต่อการจัดการปัญหาขยะที่ผ่านมาของตำบลบึงกระจับ
3. ทำให้ได้รูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยที่เหมาะสมกับชุมชนในตำบลบึงกระจับ เพื่อจัดทำเป็นนโยบายสาธารณะ